

Nar — indrette Sagen saaledes, at der ingen Uleilighed skal komme ud deraf. Naar man fastholder den Bestemmelse, at der vel bevilges 130,000 Rbd. for det kommende Nar, men at der i det Hele kun endnu maa anvendes indtil 150,000 Rbd., saaledes at der altsaa kun bliver 20,000 Rbd. tilbage, vil jeg ikke lade Arbejderne udføre efter det Forslag, som nu foreligger, og som bedst vil kunne ses af den hele Opgjørelse, som findes Spalte 251—52 i Betænkningen. Jeg vil med andre Ord udsætte at paabegynde visse Foretagender, og vil altsaa ikke kunne anvende dette Beløb til Havens Fuldkommengjørelse, men deraf vil følge en Udsættelse, som maaske kan strække sig over en længere Tid. Den vil under alle Omstændigheder strække sig over indeværende Nar, og dette vil atter have til Følge, at Rømningen af den gamle botaniske Have, og at den Benyttelse, hvortil den skal afgives, udsættes, saaledes at det dog til Syvende og Sidst er et Spørgsmaal, hvad der betaler sig bedst i finantiel Henseende. Noget andet Vel kan og vil jeg imidlertid ikke følge. Jeg kan paa ingen Maade anerkjende, at en Ministers Stilling ligeoverfor Udvalget og Thinget skal være saaledes, at disse kunde sige: Du skal udføre dette Arbejde for denne Sum, og vi vil have det Hele derfor. Der er dog et Ord, som siger, at udover den syttende Mulighed kan man ikke gaa, og det er altsaa sikkert; at Noget maa opgives. Hvad der i nærværende Tilfælde maa opgives, falder af sig selv, thi der er jo egentlig kun to store Hovedsummer, hvorom det her gjælder. Der er det hele Værthus og Alt, hvad dermed staar i Forbindelse, og der er af Bygninger navnlig Museumsbygningen. Med Hensyn til Værthuset er man imidlertid stillet saaledes, at to særdeles hæderlige Mænd, og dertil rige og velstaaende Mænd — dette hører ogsaa til — have afsluttet en Kontrakt med os til Priser, som umulig senere kunde have været opnaaede, og der er da intet Andet at gjøre end at fastholde denne Kontrakt. Der er altsaa kun Museumsbygningen tilbage. Spørgsmaalet er stillet saaledes, at dersom man gaar ind paa Ministerens Begjæring om de 130,000 Rbd., uden atter dertil at knytte den Betingelse, at der kun i det Hele maa anvendes 150,000 Rbd., vil Arbejdet stride frem i Dovensstemmelse med, hvad der er opført paa det foreliggende Skema. Dersom man derimod fastholder Bestemmelsen om, at der i det Hele maa anvendes 150,000 Rbd., saaledes at der kun bliver 20,000 Rbd. tilbage, vil ingen Minister, og jeg i det Mindste ikke, anvende de 130,000

Rbd. efter Skemaet. Derved vilde jeg komme ind paa at anvende Noget, som nødvendig maatte kræve Mere, men det finder jeg ikke loyalt. Følgelig heraf vil altsaa blive, at det Hele udfattes saaledes, at det Spørgsmaal forelægges den næste Rigsdag, hvorledes Afslutningen af Arbejdet skal gaa for sig. Jeg haaber imidlertid, at der inden 3die Behandling vil blive givet Leilighed til at overveje dette Punkt, hvorom jeg haaber, at der til Syvende og Sidst ikke kan være nogen saa skarp Uenighed mellem os, saaledes at man ikke skal kunne finde en Vel, ad hvilken Sagen kunde ordnes. — Det var disse Hovedpunkter, som der fra Ministerens Side var Spørgsmaal om at maatte imødegaa. — Der er nogle enkelte andre Punkter, som nærmest vedrøre Seminariefonden og Seminarierne, men med Hensyn til dem skal jeg hovedsagelig henholde mig til, hvad der er fremført af et Par erede Lædere af Mindretallet (Schjörving og Antvær). Der er navnlig et Forslag, som jeg tror i sine Følger vil være overordentlig skadeligt, det er Forslaget om at forhøje Betalingen ved Seminarierne fra 10 til 60 Rbd. Dette er en ganske enorm Forhøjelse. Man maa se med ubilbeide Øine paa de kongelige Seminarier, hvad de nok fortjene, idet det tilstrækkelig har vist sig, at de ogsaa have udviklet sig og ere gaaede frem med Tiden. De Resultater, som tilveiebringes der, staa da i det Mindste ved Siden af dem, der tilveiebringes ved de private Seminarier. Man kan meget godt være retfærdig og venligsinnet imod de private Seminarier, uden at blive uretfærdig mod de andre, som have bestaaet gennem en lang Tid, og som tilstrækkelig have vist deres Betydning. — Ved de andre Forslag under Seminarierne er der kun Tale om mindre betydelige Punkter. Svømmeslaaden skal jeg ganske springe over. Der findes en underlig Forestilling om Seminarierne, som Ingen kan undre sig over, at Ministeren ikke kan være enig i. Man har en Lov, hvorved det efter udførlige Forhandlinger og Debatter er afgjort, at der skal være 4 Seminarier, men desuagtet mener man, at Ministeren, som har gjenneført denne Lov, og for hvem den er Regel, paa forskjellige Maader skal søge at chikanere disse Seminarier, for at de muligvis skal kunne forsvinde. Den kraftigste Maade, hvorpaa noget Saadant kunde ske, vilde unegtelig være, dersom man til Dveraskelse for dem havde solgt Konstrup Seminariums Bygninger til en Eisoriefabrik, men jeg beder dog at betænke, om dette vilde være en Fremgangsmaade, som en Mi-